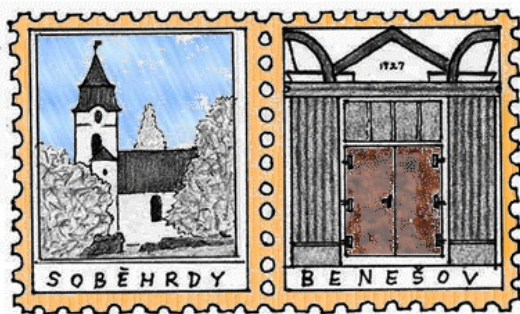

**ČÍSLO 122
(1/2025)**

JARO 2025

**Věstník
evangelických sborů
na Benešovsku**

SOBĚHRDský BRATR

- Z obsahu:**
- Velikonoční zamyšlení /D. Ženatý/
 - Hospicové okénko /Š. Grauová/
 - Rozloučení
 - Počátky Archy - rozhovor s K. Hořákovou
 - Zprávy ze sborů
 - Kalendář akcí

Základ Velikonoc

Podle křesťanských tradic spočívá na dvou událostech. Prvou událostí je ukřižování Ježíše z Nazareta. Stalo se kolem roku třicet tři našeho letopočtu v Jeruzalémě. Proč tolik povyku kolem smrti jednoho muže, když ukřižovaných bylo v tehdejší římské impérii bezpočet. Poněvadž křesťané věří, že to byl pravý Bůh! A to už je pořádný skandál, když církev usmrtí muže, v němž se dal světu poznat sám Bůh. Ukřižován byl v pátek na počátku Velikonoc.

Druhou událostí, na níž Velikonoce spočívají, je Velikonoční neděle. Zatímco pátek se dá historicky ověřit – Ježíš byl ukřižován, neděle už překračuje z ověřitelného do neověřitelného. Přestupuje z faktů do oblasti víry. Křesťané – což samozřejmě znamená všichni: katolíci, evangelíci, pravoslavní – věří, že ten ukřižovaný vstal z mrtvých. Důležité je, že z mrtvých vstal právě ten ukřižovaný a nikdo jiný. On je pravda o životě, on je život, nikdo jiný. Tak věříme.

Vše ostatní, co Velikonoce provází, jsou zvyky. Lidové, církevní, tradiční, netradiční. Jsou v každém kraji a v každé zemi jiné. Základ mají shodný. Události Velkého pátku a Velikonoční neděle, které se vážou k historické postavě Ježíše z Nazareta.

Na velikonoční pondělí

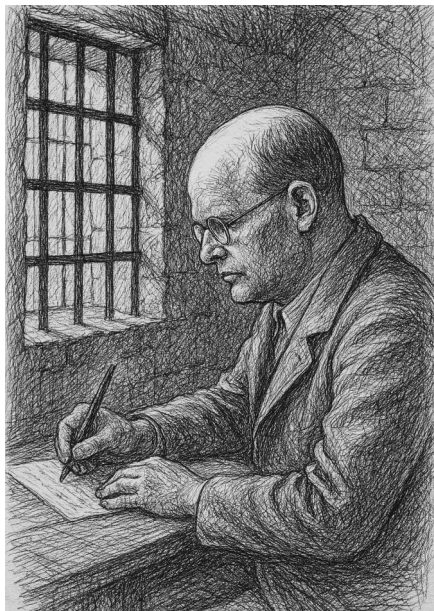
Letos je to již 80 let, co byl popraven německý teolog Dietrich Bonhoeffer. Moudrý a statečný muž, který rozpoznal zlo, jež se začalo Německem a Evropou šířit v třicátých letech minulého století. A proti zlu bojoval. Nespočívá právě v tom zvláštní lidská moudrost? Rozpoznat počátek zla? Ty první, malé, nezřetelné impulsy, které ovšem mohou brzy přerůst v zhoubný nádor organismu nebo národa? A najít odvahu se proti tomu postavit?

To učinil Bonhoeffer. Tehdejší církev v Německu zlo včas nerozpoznaly. A pokud časem ano, už neměly odvahu se proti tomu postavit. Bonhoeffer ano. Bojoval proti fašismu, odmítal národní socialismus, nepřistoupil na to, že by člověk mohl být hodnocen podle toho, k jaké rase patří. Byl zapojen do ilegální skupiny, která připravovala atentát na Hitlera. Ale ještě dříve, než k atentátu do-

šlo, mimochodem, nepodařil se, Bonhoeffera zatklo gestapo. Byl vězněn. Na Velikonoční neděli roku 1945 vykonal ve věznici bohoslužby. Bezprostředně po nich byl odvezen k výslechu a o týden později, v pondělí 9. dubna, byl v koncentračním táboře ve Flossenbürgu popraven.

Je krásně na světě. Jaro, barvy, teplo. Někde stále číhá zlo. Jde o to mít dost moudrosti a odvahy a nedopřát mu žádný prostor.

P.S. Až budete zpívat píseň: Noc předivná nás tiše obestírá, vzpomeňte na statečného muže Dietricha Bonhoeffera.

Oba texty Daniela Ženatého vznikly pro Český rozhlas Pardubice. Byly vydány také knižně pod názvem Přeji pěkný den! Pro časopis SoBr upravila Marie Stolařová. Ilustrace vytvořena pomocí ChatGPT.

Dozrát jako jablko

Často se říká, že hospic není místo, kde se umírá, ale místo, kde se žije. Na rozdíl od nemocnice, kde se pečuje o tělo, a zařízení dlouhodobé péče, kde se i o tělo často pečuje jenom jakž takž, je hospicová péče nastavena tak, aby poskytla člověku v posledních fázích těžké nemoci podmínky, které mu umožní uzavřít život. Protože uzavřít svůj život a umřít není totéž.

Má-li nemocný „uzavřít svůj život“, vyžaduje to od něj práci. Prochází si, co zažil, hledá smysl, bilancuje. Spoustu sil potřebuje k tomu, aby si „uklidil stůl“ a udělal věci, na které mu celý, a třeba i dlouhý život nestačil. Aby se smířil s tím, že se jeho budoucnost omezuje na tuto budovu, tento pokoj – i když ani to není nutné. Sanitka splněných přání doveze i člověka, který už nevstává z lůžka, na místo, kam by se chtěl podívat: na nový dům, který

dostavěly děti, na velkou rodinnou sešlost, kde oslaví své poslední narozeniny, na místo, kde něco důležitého zažil, někam, kde se ještě jednou nadechne lesního vzduchu.

Žijeme ve společnosti, která smrt vytěsňuje za obzor, a proto člověku jeho rodina v tom závěrečném „úklidu“ často nepomáhá – protože nemůže nebo ani nechce. „Ale prosím tě, jaképak umírání.“ Někdo ten úkol zvládne sám – potřebuje jen čas, láskyplnou péči, povzbuzení. A někdo potřebuje, aby ho do některých temných končin jeho života někdo doprovázel a pomohl mu odpustit, o odpuštění požádat, vyslovit, co nikdy nevyslovil – jako když přísný otec, tak trochu morous, potřebuje svým dětem říct, jak je má rád.

Někdy je k tomu doprovázení třeba hodně trpělivosti. Není zákrutu našeho těla, do něhož by se při dnešní zdravotní péči někdo někdy nepodíval, ale jsou místa duše, kam zejména jsme-li životní praktici a pragmatici, druhé nepouštíme – někdo teprve v hospici poprvé někomu řekne, v co doufá, čemu věří a čeho se bojí. Někdy musí padnout všechno, na čem si zakládáme, abychom pochopili, že si tam, kam jdeme, nevezmeme ani majetek, ani postavení, ani znalosti.

Doprovázení předpokládá, že vznikne vztah důvěry, a to chce čas. Přestože pojišťovny tento čas neproplácejí, doprovázení přispívá k tomu, čemu se za starých časů říkalo „dobrá smrt“. Není pro člověka v závěru života ani pro jeho rodinu jedno, jestli tento život uzavře jako krásné, dočervena vybarvené jablko, které se v důvěře pustí větve, nebo jestli náš svět opustí jako zelený, červy prožraný plod, který z větve násilím sklátí vichřice.

Šárka Grauová

Počátky Archy

Rozhovor s Kristinou Hořákovou – spoluzakladatelkou Církevní základní a mateřské školy Archa

JM: Ahoj, Kristo, přemýšlel jsem, jak dlouho se známe, a zjistil jsem, že už to bude 30 let. Nejstarší vzpomínku na tebe mám ze sborového tábora, který se, nevím už proč, konal na zahradě katolické fary ve Vranově. Ty a Radek (manžel) jste si tam zrovna stavěli stan. Pamatuješ si na to?

KH: Na ten tábor si pamatuju, ale vybavují se mi jiné momenty: Snídaně ve stínu kostela; Šimona Němcová, od které jsem se tam naučila vařit pohanku; obavy o děti, když jsme vyráželi z té zahrady ven do nepřehledné zatačky :-).

JM: Čím se vlastně v současné době zabýváš?

KH: V tomto školním roce jsem po téměř třiceti letech přestala učit, funguji na jedné státní (přesněji obecní) základní škole jako speciální pedagog a poskytuji mentorskou podporu pedagogům v této škole i v dalších. To mi vytváří prostor aktivněji se zapojovat do služby ve svém sboru (Apoštolská církev Sedlčany, pozn. red.) a také studovat. Rozšiřuji si své kompetenční portfolio o sociální práci.

JM: Nicméně, tématem našeho rozhovoru jsou počátky Archy, se kterou jsi spojila významnou část svého života. Já mám v Arše všechny čtyři děti, vypomáhá tam i má manželka. A přiznám se, že se mi občas točí hlava nad dynamikou tamní komunity. Nedávno mě zaujala myšlenka jedné maminky, která radí: „Zkrátka zařadit zpátečku“. To jsem si volně přeložil, jako podívejme se zpět a hledejme to nosné.

KH: :-) To nevím, dynamické tempo tam bylo vždy. I když teď, při pohledu zvenčí a získání dalších zkušeností, možná tuším některé důvody, proč je to tak vyčerpávající.

JM: Jak vznikla myšlenka založit Archu? Mám pocit, že ten počáteční impuls dala Miša Tkadlečková, manželka někdejšího soběhrdského faráře Hynka Tkadlečka, je to tak?

KH: Ano. Tehdy – to byl rok 1996 – se nám to krásně, věřím, že s Božím načasováním, sešlo. Miša chtěla křesťanskou školku pro své děti a neměla potřebné vzdělání. A já jsem byla začínající vystudovaná učitelka s vizí, že někdy založím křesťanskou školku. Honza Klas, tehdejší farář benešovského evangelického sboru, nás dal dohromady a už to jelo :-)

JM: Kdo všechno byl u zrodu Archy? Prý bylo třeba na spuštění Archy čtyř lidí.

KH: Tak to se trochu ztrácím. Rozhodně myšlenku muselo podpořit sborové staršovstvo a postavit se za ni, a protože jsem byla členem jiného společenství, nevím přesně, kdo byl tou sborovou oporou pro tuto myšlenku. Pak byl důležitý petroupimský starosta pan Stéhule, který nám velmi vyšel vstříc. Já jsem měla štěstí

K. Hořáková (vlevo) a M. Tkadlečková, Archa, Petroupim 1996.

na spřízněnou duši na tehdejší školském úřadě a Míša prostřednictvím svých německých přátel zajistila vstupní finance a první vybavení.

KH: A ty čtyři lidi? Kromě Míši a mne pomáhala v Arše ještě Mirka Nulíčková jako účetní a Alena Šturcová zajišťovala úklid.

JM: Proč je Archa zrovna v Petroupimi? Soběhrdy mají asi příhodnější polohu. Navíc je to sídlo zakládajícího evangelického sboru.

KH: Tak to jsem trochu naznačila v předchozí odpovědi. Prostory petroupimské školy byly v té době využívány obecní MŠ, která měla málo dětí, a pan starosta prozíravě pochopil, že pronájem prostor mu pomůže udržovat provoz té staré budovy. V Soběhrdech nebyli myslím nakloněni pronájmu budovy školy, která navíc už dlouho nebyla využívána pro děti a vyžadovala by velké vstupní investice.

JM: Pro koho měla Archa být. Spíš pro děti věřících rodičů z místních církví nebo to měla být i služba veřejnosti? Měla Archa programově i nějaké misijním poslání?

KH: V první řadě jsme měli na srdci vybudovat školku, ve které by

děti věřících rodičů napříč denominacemi mohly vyrůstat v prostředí, které je v souladu s hodnotami rodiny. A vždy se nabízí i misijní přesah, že pokud to osloví i nevěřící rodiče, bude to fajn. Díky charizmatu Miši Tkadlečkové a jejím kontaktům mezi okolními rodiči jsme však hned od počátku měli z celkem 24 dětí hned polovinu z nevěřících rodin.

Nenabízeli jsme totiž alternativu jen v hodnotovém ukotvení, ale i v přístupu k dětem a v pedagogickém systému. Miša měla inspiraci v německých církevních školkách a já v alternativním projektu Svobodné Komenského školy, který vytvořila moje maminka, pozdější ředitelka Archy Jana Havlová, a v liberecké církevní mateřské škole Jednoty bratrské.

JM: Jaká symbolika se skrývá v názvu Archa? Člověk vnímá z biblického textu, že to je místo zvláštním způsobem chráněné, které vlastně ani nemá kapitána a ani o kormidlování se tam nemluví. Jako by vše od verše: „... A Hospodin za ním *Noem* zavřel *dveře*“/Genesis 7,16b/, měl vše ve své režii Hospodin.

KH: Hlavním poselstvím bylo „Jsme na jedné lodi“. Patříme k sobě, každý jsme jedinečný a každého přijímáme. Takového, jaký je. Učíme se k sobě hledat cesty, tvořit společenství. Nejen my s dětmi, ale i s rodiči. Od prvního roku fungování probíhaly společné výlety, školní slavnosti.

A poznávání Toho, kdo naši Archu drží nad vodou, bylo každodenní součástí. Zahajovali jsme den společným pozdravem a některým dětským chvalozpěvem, Boží působení ve světě kolem nás jsme přirozeně zapojovali do seznamování se světem. Všechny školní slavnosti byly prodchnuté vděčností Bohu za jeho dary, za jeho přízeň, za jeho lásku. Na Boží milost jsme se často museli spoléhat i v otázce financí – a Bůh se vždy postaral :-).

JM: Můžeš shrnout další vývoj Archy v těch počátečních letech? Jaká úskalí tehdy cíhala při plavbě Archy?

KH: První léta, jak to u „Start Upů“ bývá, byla zalitá sluncem a nadšením – nás, dětí i rodičů. Z našeho nadšení vyrostla i touha rozšířit mateřskou školu o školu základní, alespoň o první ročníky. To se nám podařilo a na Arše přibyl v prvním roce jeden prvňáček a postupně další. Učili se společně, vedle kamarádů ze školky, kteří se mohli kdykoliv připojit ke školním aktivitám a školáci si o přestávkách zase rádi hráli „s molitankou“ ve školce. Tato změna

přivedla do týmu také moji maminku, Janu Havlovou, protože jsme potřebovali zastřešení vedení základní školy, na které moje tehdejší vzdělání nestačilo. Jezdila tehdy do školy pouze jeden den v týdnu.

Úskalími se dá nazvat změna pedagogů, kdy jsme obě s Míšou nastoupily na mateřskou. Každý člověk, který přijde, nutně přinese svoji osobnost a přístup, nutně se něco změní. Dalšími skalisky, která se občas objevovala, byly pochybnosti některých rodičů ohledně pedagogického programu. A také obavy staršovstva zakládajícího sboru o uvádající křesťanský vliv, který podle mého mínění, vedle nedostatku financí na provoz, vedl k předání Archy Církvi československé husitské.

JM: Chtěla bys Arše něco popřát do dalších let prostřednictvím časopisu Soběhrdský bratr?

KH: Boží pokoj, převyšující každé pomyšlení. Pro celé společenství pedagogů, dětí a rodičů.

JM: Moc ti děkuji za rozhovor a přeji ti to samé, Božího pokoje se zdá být v dnešním divokém světě poskrovnu.

J. Macháček

Ohlédnutí za bratrem Karlem Krásou

Po krátké nemoci zemřel 13. března 2025 ve věku nedožitých 85 let bratr Karel Krása. Měli krásný 64letý vztah s manželkou Zdeňkou. Před čtyřmi lety, navzdory covidu, oslavili v benešovské modlitebně diamantovou svatbu.

Bratr Krása osvědčil věrnost a péči, se kterou svou ženu provázel při opakovaných nemocech a zdravotních potížích. Přestože byl celoživotním povoláním technický úředník v Blanických strojárnách, začal s manželkou sdílet i její lásku a péči o velmi hezkou Krásovic zahradu.

Manželka Zdeňka byla pravidelnou účastnicí nedělních shromáždění ve vlašimské kazatelské stanici. A ovšem – zejména v posledních letech s ní Karel sdílel i výklady biblického poselství – tak jak je pro benešovské evangelické společenství začali chystat kazatelé během covidu. A Krásovi byli pravidelnými účastníky nejen on-line přenosů bohoslužeb, ale také každodenní krátké Posily na cestu a čtvrtetního Večerního posezení nad biblí. Rozlou-

čení s br. K. Krásou, ve zcela zaplněné obřadní síni vlašimského hřbitova, vedl br. farář Tomáš Trusina. Zamýšlel se nad textem Žalm 103,1-4. Rozloučení se zúčastnila také celá řada sester a bratří z benešovského a soběhrdského sboru.

Za celý sbor chci vyjádřit vděčnost a poděkování za život bratra Karla a jeho službu v rodině a na pracovišti.

Jiří Zavadil

*Krásosi slaví diamantovou
svatbu, Benešov květen 2021.*

Ohlédnutí za sestrou Libuší Marešovou

Narodila se 11. 11. 1939 v Bedrči v evangelické rodině Kovářových. Většinu života prožila v Benešově. S manželem Josefem oslavili zlatou i diamantovou svatbu v soběhrdském kostele. Zemřela obklopena svými nejbližšími doma 19. 2. 2025 ve věku 85 let.

S Kazatelem pověděno - v bázni Boží - můžeme si i navzdor časům pláče a ztracení zpívat a opakovat: „Vím, že pro člověka není nic lepšího, než aby se radoval a činil dobře v životě svém“. Ozvěnu téhle biblické písničky, ovoce tohoto životního postoje sestra Marešová sdílela a předávala, např. jako zájem o rodinu – o vzdělání synů i vnoučat. Její láska byla neokázalá, trpělivá a velkorysá. Přitom čtyřikrát vzdorovala zhoubným nemocem, s vnitřní nepodajností a vytrvalostí. A ještě přitom dokázala podržet druhé. Jakoby i přitom věděla, že: pro člověka není nic lepšího, než aby činil dobře v životě svém.

Stvořitele a Dárce dobrého oslavovala i tím, jak byli spolu s manželem doma ve společenství víry. Libuška dlouhá léta sloužila

Sestra Marešová (vpravo) v rozhovoru se sestrou Pechovou.

jako varhanice v benešovském evangelickém sboru (nevyvedlo ji z míry, ani když byla o službu požádána na poslední chvíli), a o toto společenství se zajímala, i když jí nemoc nedovolila aktivní účast.

Dlouhá léta pracovala na stavebním úřadu v Benešově a byla členkou pěveckého sboru benešovských učitelů. Pěčí sestry Libuše Marešové bylo také v roce 2006 provedeno kolaudační řízení garáže a klubovny umístěné ve farské zahradě. Tím bylo dotaženo do konce úsilí, které jsme započali v roce 2000 v rámci úprav celé fary.

Rozloučení se ses. L. Marešovou, ve zcela zaplněné obřadní síni benešovského hřbitova, vedl br. farář Tomáš Trusina. Zamýšlel se nad textem Kazatel 3,1-14. Rozloučení se zúčastnila celá řada sester a bratrů z benešovského a soběhrdského sboru a z Jednoty bratrské.

Za celý sbor chci vyjádřit poděkování a vděčnost za život sestry Libušky a její službu v rodině, na pracovišti i v našem sboru.

Jiří Zavadil

Dny proti rasismu v Benešově

První březnovou neděli jsme po kázání Šárky Grauové měli možnost v rámci Dnů proti rasismu vyslechnout přednášku jejího syna – Matěje Šulce. Jak se žije v naší zemi ukrajinským uprchlíkům, Matěj přítomným přiblížil s pomocí pečlivě připravené prezentace, která v relativně krátkém čase obsáhla množství zajímavých informací. Podělil se nejen o zkušenosti z práce pro Or-

ganizaci pro pomoc uprchlíkům, ale také o zkušenosti osobní a své povídání zároveň obohatil o výsledky několika průzkumů. Na závěr dostaly prostor dotazy příchozích a někteří zůstali v rozhovoru s Matějem Šulcem i po oficiálním konci.

Rád bych za celý benešovský sbor srdečně poděkoval za slovo, které zaznělo jak při kázání, tak během přednášky. V současné turbulentní době a záplavě informací všeho druhu tolik potřebné, což ocenili i návštěvníci mimo členskou základnu sboru.

Igor Turzik

Azylový dům pro rodiny s dětmi Vlašim

Zpráva o činnosti za rok 2024

V loňském roce azylový dům poskytl své služby celkem 111 osobám v obtížné životní situaci, z toho 52 dospělým a 59 dětem. Služba byla poskytována po celý kalendářní rok. Velký důraz byl kladen na sociální práci s klienty. Například nastavování délky pobytu podle plnění individuálních plánů s důrazem na zapojení se klientů na trhu práce, posilování zodpovědnosti dětí ve věku 15+ nebo nabídka motivačního programu „spoření na kauci“. Díky změnám v zákoně o sociálních službách, kdy byly mezi základní činnosti služby přidány sociálně terapeutické činnosti, se rozšířila nabídka aktivit pro klienty služby. Zařazovány jsou hlavně ty činnosti, které klientům mohou pomoci v jejich dalším životě, například společné vaření, domácí práce nebo činnosti s dětmi. Další podpora byla celoročně klientům poskytována formou potravinové pomoci, doučováním školních dětí, nabízením spolupráce s občanskou poradnou při řešení jejich předluženosti. Spolupráce s projektem Krabice od bot zajistila pěkné Vánoce všem dětem formou krásných dárků.

Péče byla věnována také domu a jeho okolí. Část ubytovacích jednotek a společných prostor byla vymalována, nábytek byl doplněn hlavně díky spolupráci s Nábytkovou bankou Středočeského kraje. Byl nainstalován nový kamerový systém pro zajištění bezpečnosti ve společných prostorách a u vchodů. Firma Pazdera vybudovala novou betonovou desku pro kontejner před domem. Proběhla také revitalizace části zahrady a oprava herních prvků.

Služba byla zajišťována v nepřetržitém provozu. Tým pracovníků prošel několika změnami, na konci roku se ustálil na devíti lidech. Všichni pracovníci v přímé péči se vzdělávali podle požadavků zákona, pracovali pod supervizí.

Dana Lučanová

Návštěva patrona

novinky ze sboru v Sedlci-Prčici

Na podzim loňského roku jsme dostali informaci, že nás po Tomáši Fendrychovi bude nadále patronovat Petr Štulc. Seznámili jsme se s ním na konventu a poté několik týdnů domlouvali termín návštěvy. Nakonec do našeho sboru zavítal v neděli 26. ledna, přijel na bohoslužby a zůstal pak s námi v rozhovoru při drobném občerstvení. Pochválil nás za formulaci naší vize o budoucnosti a doporučil některé možnosti dalšího života sboru. Jsme smířeni s blízkou budoucností, kdy bude třeba těsná spolupráce s jedním z nedalekých sborů. Nemusíme nikdo hádat dlouze, je nasnadě, že budeme chtít hledat jednoho duchovního správce společně se sborem v Benešově. Z minulého statu sboru administrovaného dlouhá léta právě z Benešova jsme načas „povýšili“ na samostatný farní sbor, ale kvůli stále se zvyšujícím příspěvkům do personálního fondu je nám jasné, že naše samostatnost brzy skončí. Vidina to ale není špatná, chceme nutné správní změny vnímat kladně. Nakonec přeci ne nám samým, ale Pánu záleží na životě našich společenství nejvíc.

Petra Bandhuer

Návštěva konfirmandů z pražských sborů v Benešově

O prvním postranním víkend, 7.–9. března, jsme v Benešově přivítali konfirmandy ze čtyř pražských sborů. Přijely k nám děti z Jarova, Žižkova, Vinohrad a Vršovic i s farářským doprovodem: Lenkou Ridzoňovou, Olgou Mrázkovou a Zdeňkem Šormem. Jen náš velmi dobrý známý Matěj Opočenský z vršovického sboru se dostavit nemohl. Farní byt je nyní neobýván, a tak jsme s prosbou o konání

setkání rádi souhlasili i s ohledem na případné zájemce z řad našich dětí. A co bylo na programu? V pátek večer a v sobotu dopoledne zajímavá povídání vojenské kaplanky Gabriely Böhmové a kaplana Pavla Rumla třeba o tom, jak vypadá vojenský výcvik nebo mise v Afghánistánu. Ne náhodou – jak jsem se dozvěděl, celý pobyt byl naladěn na válečnou tematiku. V podobném duchu se pak v sobotu večer promítal japonský film Hrob světlušek. Ještě předtím ale proběhl v krásném slunném odpoledni pěší výlet na Konopiště a Chvojen, ke kterému jsem se rád připojil, byť tato místa jsou nám místním známá téměř notoricky. Po cestě ale bylo mnoho příležitostí k rozhovoru nejen s dětmi, ale i s několika farářskými osobnostmi naráz, což se nepoštěstí každý den. Nedělní bohoslužby, po kterých jsme se s návštěvou rozloučili, jak v Benešově, tak pak i ve Vlašimi vedl Zdeněk Šorm, benešovská večere Páně proběhla ve spolupráci s Olgou Mrázkovou.

Je skvělé, že máme příležitosti se v seniorátu navzájem poznávat, pomáhat si a širší společenství otevírat i dětem. Díky za to.

Igor Turzik

Zpráva staršovstva o životě sboru v roce 2024

V prvním a druhém letoším čísle Soběhrdského bratra chceme uvěřenit v upravené formě zprávy staršovstev všech tří evangelických sborů pro výroční sborová shromáždění. Do tohoto čísla se vešla zpráva přičká.

redakce

... tedy v Sedlci-Prčici

V roce 2024 byl naším farářem Ing. et Mgr. Josef Bartošek, Ph.D. na 0,3 úvazku. K 31. prosinci 2024 měl náš sbor 61 členů.

Nedělní bohoslužby se konaly pravidelně od 9:00 hodin, do Soběhrd jsme 1. neděli v měsíci již nedojížděli. Vést bohoslužby k nám přijížděli hosté z řad farářů a farářek, výpomocných kazatelů, kazatelek. Několikrát vedli čtené bohoslužby naši presbyteri a bratr František Hodík, který dokončil přípravu ke službě výpomocného kazatele.

Pestrost na kazatelně vnímáme velmi pozitivně a jsme vděční za ochotu k nám přijet, vést bohoslužby, vysluhovat Večeři Páně, ale také sdílet své názory a zkušenosti v rozhovorech při drobném občerstvení.

Biblické hodiny pro dospělé se konaly několikrát, a to v sobotu předcházející neděli, kterou Josef Bartošek kázal. Biblické hodiny pro děti se v týdnu nekonaly. **Nedělní škola** se konala méně často než předchozí rok kvůli klesajícímu počtu dětí vhodného věku.

Staršovstvo má 7 členů a 2 náhradníky, se v roce 2024 sešlo 4x (únor, duben, srpen, září). Již druhým rokem se presbyteri scházeli v neděli po bohoslužbách vedených naším farářem. Vše podstatné jsme mimo tento čas řešili telefonicky nebo elektronickou poštou. Ve farním bytě bydlela **nájemnice** - maminka s třemi dětmi. Smlouva byla k oboustranné spokojenosti v září prodloužena o další rok.

Sborové aktivity v roce 2024:

- V sobotu 20. dubna se měl uskutečnit do Sedlce-Prčice seniorátní výlet, ale nakonec byl výlet změněn na sborový s pozváním pro sbory v Benešově a v Soběhrdech. Procházeli jsme se na Monínci a v okolí Javorové skály.

- V květnu jsme se na 1. máje sešli (anebo sjeli) na Veletíně v Hospůdce za pecí, abychom pokračovali v tradici čtení Máchova Máje. Pozvání přijali také členové sboru v Praze- Střešovicích. Setkání pokračovalo v kapli mj. přednáškou Josefa Bartoška k Indii.

- V pátek 7. června jsme se poprvé zapojili do celostátní akce **Noc kostelů**. Veřejnost jsme pozvali na přednášku Josefa Bartoška ml. o přírodovědecké expedici do Rumunska, na přednášku Miroslava Šupčíka o zemních pyramidách v Bosně, na koncert Komorního pěveckého sboru z Benešova a na koncert skupiny Špejchar plus. Některé členky našeho sboru vystoupily s místním pěveckým sborem v programu Noci kostelů ve Voticích.

- V neděli 9. června jsme uspořádali slavnostní bohoslužby a následný společný oběd k připomenutí položení základního kamene stavby našeho bohoslužebného stánku, který byl postaven jako **Betlémská kaple** v roce 1924. Kapli postavila metodistická církev evangelická pro sbor, který byl založen misii této církve

ze Spojených států amerických. Od počátku zde působili čeští kazatelé. V tento pro nás slavnostní den přijeli četní hosté ze sborů v Benešově a Soběhrdech, svou účastí nás potěšila také dcera posledního faráře Arnolda Gruhna, který zemřel v roce 1970.

Hudba v kapli:

Koncerty ZUŠ se konaly v naší kapli již tradičně na jaře a před Vánoce, vybírali jsme dobrovolné vstupné pro potřeby sboru.

- Na podzim se konal koncert pěveckého sboru Nahozeno máme, který byl dobročinný pro Dětský domov Přestavky.

Dále se u nás konaly koncerty se s vstupným dobrovolným pro potřeby sboru:

- přednášející z Noci kostelů – Mírek Šupčík přijel se svou hudební skupinou Mexické saně;

- nám již známá čtveřice hudebníků pod názvem Špejchar plus přijela na podzim znovu;

- ve vánočním čase opět vystoupil se svým recitálem Slávek Kleandr.

Výpomocný kazatel z řad členů sboru:

V listopadu 2024 obdržel bratr František Hodík Osvědčení o způsobilosti ke službě výpomocného kazatele z řad ostatních členů církve, na jehož základě může být ordinován ke službě Slova a svátostí coby výpomocný kazatel ČCE. Blahopřejeme!

Poděkování:

- Děkujeme Josefu Bartoškovi za ochotu působit v našem sboru od ledna 2024 do prosince 2025.

- Děkujeme všem ochotným kazatelům a kazatelkám, kteří u nás v průběhu roku vedli bohoslužby a kázali: Josefu Bartoškovi, Tomáši Trusinovi, Zvonimíru Šormovi, Zdeně Skuhrové, Evě Potměšilové, Lence Baštové, Tomáši Fendrychovi, Petru Mackovi, Pavolu Bargárovi, Janu Kučerovi, Elišce Vančové, Hugo Švecovi, Zdeňku Turkovi, Martinu Řeháčkovi, Mirku Cejnarovi, Jindřichu Součkovi, Františku Hodíkovi a Petře Bandhauer.

- Děkujeme salárníkům a přispěvatelům sboru, každý dar v jakékoli výši je pro nás důležitý.

*Staršovstvo sboru
/redakčně kráceno/*

Pozvánky ze sborů

Pašijová slavnost školy Archa - středa 16. dubna. Archa nás zve k putování po křížové cestě alejí z Petroupimi do Soběhrd, kterou děti předem připraví. Každý podle svého tempa, chuti, nálady, možností (sám, spolu s rodinou, apod.) si ji projde a cca v 16:00 se pak setkáme v kostele. Tam se ztišíme ke slyšení Slova a společně si společně zazpíváme. Pak naváže volné setkání s občerstvením a ohněm.

Sederová večeře na Bílou sobotu. Farář husitského sboru v Čerčanech Petr Wagner zve na tradiční Sederovou večeři, která se koná na Bílou sobotu v místě sboru od 16 hodin.

Noc kostelů 23.5. v Soběhrdech. Program divadla Buchty a loutky doplní kytarový koncert dětí učících se u Ivy Sadílkové (škola Archa) a koncert skupiny Špejchar plus (irská hudba).

<https://nockostelu.cz/kostel/2465/>

Letní tábor v Luhu u Čími

Milí rodiče, také v roce 2025 se těšíme na Vaše děti. Táborové setkání dětí v Luhu u Čími letos proběhne 7.-15.8. 2025 a jeho tématem bude Vinný kmen. Pro rezervaci účasti dětí si prosím vyžádejte odkaz na online formulář přihlášky. Ve formuláři najdete i údaje pro platbu, informace o storno poplatcích a kontakty. Přihlášeným dětem i rodičům jako každý rok zašleme všechny potřebné informace cca koncem června.

Benešovský evangelický sbor si připomene 100 let od svého založení.

FS ČCE v Benešově zve všechny sestry a bratry, přátele a příznivce na oslavu 100 let od svého založení. Slavnostní shromáždění se bude konat v neděli 1. června 2025 odpoledne v benešovské modlitebně v Husově ulici 656. Zahájíme slavnostní bohoslužbou od 15 hod, kterou povede pražský senior Matěj Opočenský. Bohoslužba bude doplněna hudebními vstupy a po ní bude následovat krátká informace o historii sboru. Po bohoslužbách a prezentaci z historie sboru bude čas na setkání, povídání u kávy a čaje a prohlídku sborových prostor. Těšíme se na setkání s vámi.

Staršovstvo sboru

Kalendář akcí ve sborech

Soběhrdy, Benešov, Čerčany, Prčice a kazatelská stanice Vlašim

12.4. 10:00 procházka s oslíky z Okrouhlice do Soběhrd (J. Kučera)

13.4. 10:00 vycházka s dětmi (doprovází G. a J. Böhmovi)

13.4. 11:30 rozjímání nad texty J. O'Donohue s irskou hudbou, v benešovském sboru (J. Pošvářová)

Velikonoční program

16.4. 16:00 pašijová slavnost, škola Archa v Soběhrdech

18.4. 8:30 bohosl. na Velký pátek ve Vlašimi (káže D. Antalík)

18.4. 19:00 bohosl. na Velký pátek v Soběhrdech (káže P. Wagner)

18.4. 10:00 bohosl. na Velký pátek v Benešově (káže D. Antalík)

19.4. 16:00 sederová večeře - husitský sbor v Čerčanech

20.4. 8:30 bohosl. na Boží hod ve Vlašimi (káže G. Böhmová)

20.4. 9:00 bohosl. na Boží hod v Sedlci-Prčici (káže J. Bartošek)

20.4. 10:00 bohosl. na Boží hod v Čerčanech (káže E. Potměšilová)

20.4. 10:00 bohosl. na Boží hod v Benešově (káže G. Böhmová)

7.-11.5. sborový pobyt, Slavíkov u Hlinska (J. Šíma)

16.-18.5. víkendovka ve Strměchách pod vedením T. Trusiny

23.5. Noc kostelů v Soběhrdech, Benešově a Sedlci-Prčici

1.6. 15:00 slavnost 100 let sboru v Benešově (I. Turzik)

7.-15.8. letní tábor soběhrdského sboru v Čími (J. Fojtů)

20.-27.7. letní tábor sálvátorsko-benešovsko-prčický ve Strměchách pod vedením T. Trusiny

Biblické hodiny se konají pravidelně on-line ve čtvrtek od 18:00 (T. Dušek, Benešov) a od 20:00 (E. Potměšilová, Soběhrdy).

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov; kurátor: Igor Turzik; telefon: **731177145**, email: **benesov@evangnet.cz**, www stránky: **benesov.evangnet.cz**, facebook: Evangelíci Benešov; číslo účtu: 233563947/0300.

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov; farářka: Eva Potměšilová; telefon: **604180711**; kurátor: Jiří Fojtů; telefon: **702 099 450**, email: **sobehrdy@evangnet.cz**, www stránky: **sobehrdy.evangnet.cz**, youtube: čce soběhrdy; číslo účtu: 1190782/0300.

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice; farář: Josef Bartošek; telefon: **604914582**; kurátor: Jindřich Souček; telefon: **724313262**, email: **sedlec-prcice@evangnet.cz**, www stránky: **sedlec-prcice.evangnet.cz**; číslo účtu 191782497/0300.

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské; Husova 280, 257 22 Čerčany; farář: Petr Wagner; telefon: **608066406**, email: **cercany@ccshpraha.cz**; www stránky: **ccsh-cercany.blogspot.cz**.

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Přihlásit a nebo odhlásit **odběr časopisu** lze na emailové adrese či telefonu příslušných sborů.

Redakční uzávěrka

číslo léto/2025 je 15. června 2025

Redakční rada

Marie Stolařová (šéfredaktorka), Miroslava Nulíčková (zástupkyně šéfredaktorky), Petra Bandhauer, Jan Macháček (sazba).

Adresa redakce

FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov
email: **marie.stolarova@centrum.cz**

Časopis vychází 4x ročně zdarma v papírové a elektronické podobě.

Výšlap benešovského sboru na rozhlednu Pepř, leden 2025.

Vánoční příběh v Diakonii Vlašim, prosinec 2025.

Prčické sborové venčení, Sedlec-Prčice duben 2025.

*Ekumenická Božská hra vánoční - probíhá schůze bohů,
Soběhrdy prosinec 2024.*